

Dieblif, men saameget tør jeg sige for temmelig sikkert, at ingen Toldassistent faaer Ansættelse i 4de Classe, førend han nærmer sig stærkt til de 30 Aar. Dersom man borttager denne Afgang til kongelig Bestalling, for de 59, som Udvalget nu foreslaaer, saa vil Følgen deraf blive, at meget saa Assistenten førend efter det halvtredstindstyvende Aar kunne naae eller være berettigede til at vente kongelig Ansættelse. Jeg erkjender, som den høitærede Minister har erkjendt det, at der i Udvalgets Forslag om Fordelingen af de Lønningsstatter, der ere tillagte 4de Classe, er Noget, der anbefaler sig. Der er taget Eftid fra dem, der staae paa et lavere Trin, hvor der endnu kan være Tale om ugifte Følk, for at give til dem, der staae paa et senere Trin og i Reglen ville være Familieforjergere; men jeg maa sige, at selv saaledes, som det stilles af det ærede Udvalg, fremkommer der for Assistenterne en mindre høieste Løn, end der hidtil har været, og dersom dette ovenkjøbet skulde kjøbes derved, at Antallet af kongelige Ansættelser formindskes, saa vil denne Classe, der er saa betydningsfuld for Forretningernes Udførelse og Baretagelse, lide et virkelig Tab og en beklagelig Tilbagegang. Dgsaa dette maa jeg betragte som Noget, der gaaer dem for nær — og her kommer jeg til at træde op imod den høitagtede Finantsminister — at Vædringsforslaget Nr. 7 kun vil give dem „fortrindsvist“ Afgang til de høiere Stillinger. Jeg tror ikke, at der vilde være Noget at risikere ved at forbeholde dem og de med dem tilføjede den udelukkende Afgang; det vilde være en Forgyltning af den Pille, man er isærd med at lave dem, et Plaster paa det Saar, man tilføjer dem, dersom det var vist, at Agangen til de høiere Pladser var forbeholdt Assistenterne. Dgsaa her ledes Tanken hen paa et Forhold, vi have fra gammel Tid, og som hos saa Mange har tjent til at fremkalde den Forestilling, at de høiere Toldembeder ikke have nogen virkelig Betydning eller kræve nogen Dygtighed, nemlig at de saa ofte bleve benyttede som Aftægtsposter for Følk fra andre Stillinger. Told- og Postembeder bleve i gamle Dage givne

bort iflæng, jeg havde nær sagt efter Gunst og Gave, men ialfald efter Gunst og personlige Hensyn; de vare som sagt Aftægtsposter for dem, der ikke kunde gjøre Fyldest i andre Stillinger. Det er saaledes intet Under, at der har dannet sig den Forestilling hos Mange, at de høiere Stillinger ikke krævede Dygtighed, og at man derfor ganske roligt kunde sætte Lønningerne ned. Den Tid er imidlertid borte, den har længe været det, da dette System kunde fortsættes. Jeg er overbevist om, at med den fremadskridende Udvikling maa det kræves med Nødvendighed, at der til disse Stillinger kun tages virkelig dygtige Mænd, men disse ere da ogsaa deres Løn værd. Jeg skal endnu kun tilføje, at skulde det komme til en Revision af Toldtarifene — og en saadan maatte da nødvendig have til Opgave at simplificere vor Tarif og borttage de mange smaa Positioner, som uden at give Staten Nogetsomhelst, der ligner virkelig Indtægt, fylde Resolutions- og Rescriptsamlingerne med den ene Bestemmelse efter den anden og volbe Dvide og Dval for Enhver, baade Embedsmænd og Clarerende — skulde det komme til en saadan Revision, er det jo muligt, at der samtidig kan foretages nogen Reduction i Toldvæsenets Personale; men jeg tror dog, at det ærede Medlem for Næstskilde gjorde sig Illusioner, naar han antog det muligt at gjøre slige Indskrænkninger efter en større Maalestok.

Jeg kommer nu endelig til mine smaa Blade, som i saa høj Grad irritere den ærede Drøfver. Jeg maa tillade mig for det Første at hævde, at ethvert Medlem af denne Forsamling har Ret til at stille de Vædringsforslag, han anseer for nyttige og forsvarlige, og at der ikke bør udøves nogensomhelst Alt Censur for generelt og forud at forhindre noget Medlem i at stille de Vædringsforslag, han ønsker, og som han nægter at forsvare. Allermindst bør det skee, naar Trykket kommer fra en stor og talrig Majoritet; en saadan burde netop vise sig ædel og høifindet mod det endnu lille og svage Mindretal. Dernaest skal jeg gjøre opmærksom paa, at det paa ingen Maade er et Lune eller en Caprice af mig, at disse Vædringsforslag saa